

denne Forbindelse, er just, at de vedkommende Partier har samme Adgang som nu til at faa Mandater, ganske den samme Adgang. Der er blevet nævnt, at Inddelingen af Hovedstaden i 3 Afdelinger skulde være et Udtryk for noget i den Retning bl. a. Det er ganske urigtigt. Indenfor de Partier, der betyder noget her i Hovedstaden, har man forlængst erfaret det samme, som enhver, der kender noget til Sammensætningen af de kommunale Lister ogsaa ude paa Landet, har erfaret, nemlig at Listesystemet er slet; det Listesystem, hvorefter man er gaaet til Valg, er uhaandterligt og medfører for de politiske Partier de allerstørste Vanskeligheder. Man har da ønsket at komme udenom dette og skabe en ganske anderledes udpræget Vekselvirkning mellem Vælgerne og Kandidaterne, end man har haft i Forvejen. Det regner jeg under alle Omstændigheder som en afgørende Fordel ved denne Valglov.

Der er en Indvending imod denne Valglov, som jeg gerne vil fremhæve, og overfor de Mænd, der har fremsat den, vil jeg gerne have Lov til, skønt jeg er deres Modstander i denne Sag, at yde min mest uskramte personlige Anerkendelse. Jeg tænker her paa det ærede Medlem fra Assens (Klaus Berntsen), det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard), ja, jeg har ogsaa Lov til i denne Forbindelse at omtale en Mand, der ikke har sagt meget i denne Sag, men som har en levende Interesse for Valglovsspørgsmaalet, og med hvem jeg har drøftet dette mange Gange, nemlig det ærede Medlem fra Skelskør (R. Andersen). Disse Mænd, der har den Opfattelse, at det gamle Enmandskredssystem er det eneste rigtige, det System, hvorefter Valgkredsens og Kandidatens Navn hører sammen, hvorefter Navnet paa Politikeren og Valgkredsen smelter sammen til en Harmoni og Kampen om Valgkredsen bliver Kampen om den politiske Personlighed, der har den — det gamle historiske Udtryk for Rigsdagsmanden i Danmark —, de Mænd, der har den Opfattelse, kender jeg altsaa — jeg har haft Lejlighed til at drøfte Sagen oftere med dem — og deres Motiver til at sige, at denne Lov her gaar de imod, respekterer jeg, som jeg sagde før, til det yderste. Derimod begriber jeg ikke, hvorledes Mænd, som har taget Ordet offentligt atter og atter for Amtsvalg, atter og atter har hævdet, at Amtsvalget var det rigtige Grundlag, nu kan vende sig mod deres egne Grundprincipper i

Valglovssagen og søge at slaa dette Forslag ned, efter at de selv har været med til at stille Forslag paa det nærmeste af samme Art som det Forslag, vi andre har udarbejdet. Jeg forstaar ikke, hvorledes disse Mænd vil kunne stemme imod vort Forslag her. At de maaske ikke vil stemme for det, fordi det kommer saasent eller af andre Grunde, kan jeg endda finde nogenlunde forstaaeligt, men hvorledes de kan rejse sig imod deres eget Forslag eller imod et Forslag, der ganske dækker, hvad de selv har sagt — jeg har taget nogle Citater med her for det Tilfælde, at der skulde blive Tvivl om det —, det er mig ganske ubegribeligt. Jeg forstaar det ikke, og jeg forstaar end mindre, at de retter Bebrejdelse mod os, der har udarbejdet et Forslag i Overensstemmelse med deres, har forelagt det for Rigsdagen og har haft det Held at kunne samle et Flertal om det.

Spørger man efter den Linie, efter hvilken man fra mit Partis Side er gaaet frem i den sidste Periode, saa maa jeg uden at ville indlade mig paa at komme ind paa Alverdens Sager, sm to af de ærede foregaaende Talere, have Lov til at trække to Hovedlinier op for vort Partis Politik, som har været normgivende for hele vor Optræden under den samlede politiske Situation, saaledes som den har tilspidset sig under den bevægede Paaskeuge og Paaskeugen igennem. Jeg vil da begynde med at sige, at for vort Partis Vedkommende som for de andre Partiers Vedkommende er der ikke nogen Partiparole i denne Sag. Den er ikke gjort til nogen Partisag, og hvis et politisk Parti havde inddadt sig paa at gøre denne Sag til en Partisag, saa er det min Overbevisning, at det maatte hidrøre fra, at dette Parti havde haft nogle politiske Svinkeærinder, som det vilde søge at fremme ved en ganske bestemt Formels Gennemførelse i Valgloven. Men man ved, at det store Flertal af mit Parti har staaet bag det Forslag, som vi har forelagt Landsraadsrådet, Repræsentantskabsrådet og gennem gentagne Vedtagelser vor Gruppe paa Rigsdagen. Nogle af mit Parti er af den Mening, at dette Valgsystem kunde vente. Andre af Partiet havde den Mening, at naar vi nu i Fællesskab skulde gaa ud og slaa Socialdemokraterne og de Radikale — hvad jeg haaber, vi kan —, saa burde vi om Valgloven have naaet til Enighed og i alt Fald naaet til Enighed med Venstre. Overfor denne Betragtning, som ikke har kunnet sejre i